

Közműfejlesztés az I. kerületben

Lapunkban többször beszámoltunk már olvasóinknak arról, hogy a Szeged megyei városi tanács végrehajtó bizottsága egyik fontos feladatának tekinti a közterületek gondozását, ápolását, rendben tartását, fejlesztését. Közérdekű, hogy tereink, parkjaink, parkerdőink gondozottságukkal beleilleszkedjenek a városképbe, s annak esztétikai értékét növeljék. Ugyanez vonatkozik az úttestek és gyalogjárdák korszerűsítésére. Mindezt örömmel fogadja a város lakossága. A szükségletekhez azonban igazodniuk kell a közszolgáltatásokra fordítható anyagi lehetőségekhez, általában a közérdekű szolgáltatások fejlesztéséhez. Ebből következően a feladatok kézenfekvők: a társadalmi szolgáltatás fejlesztése legelőször egybeesik a feltételek vizsgálatával. Ezek sorába tartozik a gáz-, a víz-, a világítás- és a távbeszélő-hálózat fejlesztése.

E fejlesztések programjának kidolgozására megbeszélést tartott az első kerületi tanács hivatalt a városi tanács végrehajtó bizottságának határozata alapján. Ezen az ülésen egyeztetették a különböző feladatokat, amelyek ez évben a közműfejlesztési programot képezik Szeged első kerületében. A tanácskozáson részt vettek a városi tanács építési és közlekedési osztálya képviselőin kívül az érdekelt közművállalatok vezetői — illetve a Szegedi Postaigazgatóság, a DÁV, a DEGÁZ, a Szegedi Vízművek és Fürdők; az építkezést, kivitelezést végző vállalatok: a Szegedi Beruházási Vállalat, a Szegedi Magas- és Mélyépítő Vállalat, az Alföldi Közmű és Mélyépítő Vállalat — képviselői.

A többi érdekelt félhez igazodva, ki-ki egyeztetette munkáját a másik vállalat kivitelezéséhez, figyelembe véve a városi tanács és a KPM által 1974-re tervezett utépítési munkákat.

Az érdekelt vállalatok képviselői negyedévenként összeülnek, és értékelik közös tevékenységüket.

Boltok környéke

Szokás a háziasszonyra is mondani: először lássam a konyháját, aztán kóstolom meg a főztjét. Így van ez akkor is, ha élelmiszerboltok tisztaságáról, környékük rendezettségéről van szó! Varga Ferenc (Csongrádi sugárút 46.) méltán panaszkodik, hogy a házukban levő élelmiszerbolt környéke rendezetlen, az árut szállító teherautók a járda melletti zöldövezetre felhajtának rakodáskor. És nemcsak az a következménye, hogy feldurjálják azt a területet, de nagyobb baj is történhet, ha a föld alatt lefektetett gázcsövezeték, vízvezeték és szennyvíz csövezeték megsérül a szokatlan nagy súlytól. Már kérte a II. kerületi tanács hivatalt, hogy kövessék ki azt a szakaszt, vagy kötelezzék az

Élikert, hogy gondoskodjék a szilárd útburkolatról, de évek óta nem történik semmi. Csak akkor fognak majd intézkedni, ha valami komoly baj történik?

A rószkei 48-as számú ÁFESZ élelmiszerbolt környékének elhanyagoltságára panaszkodik Tapodi Gyula (Rószke, Felszabadulás utca 58.) olvasónk. Nehezen lehet megközelíteni a nagy sártól a boltot, nem is szólva arról, hogy esős időben behordják az utcát a sár, poros időben pedig a port, piszkot az emberek. Ez mindenképpen kifogásolható, higiéniai szempontból. A boltot fenntartó Szeged és vidéke ÁFESZ, valamint a KÖJÁL intézkedését sürgetjük, hogy megjavuljon ez a helyzet.

Vigyázz, rosszakarók!

A tarjáni víztorny peremén hatalmas jégcsapok hirtelen a tél hidegét, s amikor déltájban fellelegedve alázuhannak, nemcsak rémületet okozhatnak az arra járó, vagy buszra váró embereknek, de ha valaki nem kerül ki óvatosan azt a járdarészt, baleset is érheti a jégcsapok miatt. Ezt elkerülendő, táblákat tettek ki: vigyázz, jégcsapok! — felirattal.

Csak hogy — és itt egy igen izetlen tréfáról van szó — a

két tábla közül az egyiket valaki „áthelyezte”, egyszerűen az óvoda előtti parkba állította. Most tehát csak a járda egyik irányra felől érkezőket figyelmezteti a kiírás, míg az óvoda előtt járó emberek csodálkozhatnak az ott különösnek ható intelem miatt.

Valaki rosszakaratból buta viccet csinált.

S ez valakinek, valakiknek az életébe is kerülhet: öt-hat emeletnyi magasból esnek le a hatalmas jégcsapok!

Áljáró kellene

Csányi Istvánné a külső Csongrádi sugárútról amiatt fogott tollat, hogy a környéken lakókat meglehetősen kellemetlenül érintette egy változás. Az történt, hogy a tarjáni orvosi rendelő elkészültével módosították a kör-

zethatárokat, s most már ők is az új orvosi rendelőhöz tartoznak. Márpedig az Agyagos utca és a Csongrádi sugárút között lakók csak kerülővel tudnak kijutni az Északi körútra, mivel a sáros szántóföldeken nem lehet átjutni. Valamilyen utat, átjárót kérnének a környék lakói, hiszen az idős embereknek nem mindegy, mennyit kell gyalogni.

Olvasónk kérését, közreadjuk, bár nem tudjuk, teljesíthető-e.

Szerkesztői üzenetek

Balogh Lajosné (Szeged-Kiskundorozsma, Kassai út 19/A): Önnel együtt mondunk köszönetet a Dorozsmai ÁFESZ pénztárosnőnek, amiért olyan emberséges volt, hogy a beteg kislányt a szövetkezet kocsiával azonnal orvoshoz szállította. A emberi együttérzés és segítőkészség szép példáját látjuk benne. Kiss János (Tarján, 208/B): A levelében leírtakra azt az információt kaptuk, hogy a Mikszáth Kálmán utcai kölcsönzöbölt átalakítása hosszú hónapok után befejeződött, közben a bolt részlegesen működött, a napokban viszont ismét megnyitják. Abban igaz van, hogy elképesztő lassúsággal készült. Olasz István (Máramarosi utca 9.): Panaszát a helyszínen az üzlet panaszkönyvébe kellett volna bejegyeznie, mi utólag nem tudjuk sérelmét kinyomozni és orvosolni. Ugyancsak ezt tudjuk javasolni Mészáros Sándor (Szeged-Algyó, Kanizsai utca 19.) olvasónknak: a reklamációt a helyszínen rendezték, bár öntől nem kérték elnézést — mi ezt utólag már nem követelhetjük. Földi István (Drezda, Altenberger str. 8.): Hogy egy étterem a nevét megváltoztassa, arra ebben az esetben javaslatot nem teszünk. „Benczúr Gyula utcai szomszédok” jellegre: javasoljuk, hogy panaszukkal keressék fel a III. kerületi tanács hivatalt szociálpolitikai csoportját. K. István (Alföldi utca): nehéz helyzetét megértjük, azonban igazságot szolgáltatni nem a mi hivatásunk. Kérjük, forduljon panaszával a bírósághoz. Papp Elek nyugdíjas olvasónknak: írást köszönjük, de ezeket az eredményeket mi hivatalosan megkapjuk, ezért a kimutatást nem kövöljük.

Beszélgetés az olajbányászok egészségéről

Nem hozhattuk magunkkal

M. G.: Vajon miért nem tarthat orvost a vállalat? Az orvosi függetlenség védelme ez? Az egészségügy szuverenitását óvják?

S. L.: Igen, ezt mondogatják, a függőségi viszonyt emlegetik a minisztériumban is. Ez persze vita tárgya lehetne, mert végeredményben az orvos nem valami merev kapcsolatban van a vállalat vezetőivel, az ottani társadalmi szervekkel. A vállalat nem kíván semmi olyat az üzemi orvostól, amit kifogásolni lehetne, viszont minden segítséget — anyagi természetűre is gondolkodik — megad az üzemi egészségügyhöz.

M. G.: Dehát akkor kin múlott a dolog? Illetve ki kezdeményezte, hogy legyen végre üzemi orvos Algyón?

S. L.: Bizonyára ott, az üzemnél vetődött fel a gondolat, hogy ennyi ember elállítását meg kellene oldani most már főállású orvos beállításával. Erre mutat az is, hogy az Alföldön, hasonló szintű, igaz, hogy kisebb létszámú üzemekben még most sincs főállású üzemi orvos. Hajdúszoboszlón sincs, Egerben sincs, Kardoskúton sincs, Szankon sincs.

M. G.: Kiskundorozsmán? A fúrási üzemnél?

S. L.: A DEFAG-gal, vagyis a fafeldolgozó üzemmel közösen van most már főfoglalkozású üzemi orvosuk, 1970 óta már a harmadik, ezt a tényt csak mellékesen emlitem meg, hogy célozzak egy fontos problémára: az üzemi orvosok körében igen nagy a fluktuáció. Ez a téma is megérne egy beszélgetést, de most menjünk tovább. Algyón viszont ketten vagyunk, dr. Kelemen Klárával, aki a reumatológiai szakrendelést ellátja.

M. G.: Érdekelne, hogyan kezdtek el a munkát itt Algyón. Itt is nulláról kellett indulni?

S. L.: Majdnem. A leg- alapvetőbb felmérést, karterozást stb. 1970. szeptemberben kezdtük el. Utólag fektettünk fel 1800 emberről törzslapokat. Megkezdtek a munkaköri alkalmasság elbírálását, az időszakos és kötelező szűréseket, az utógondozás megszervezését, stb.

M. G.: Továbbra is különösnek tartom, hogy bár fiatal üzemműről van szó, majdnem nulláról kellett indulni. Ez — nem jó dolog.

S. L.: Fölvethető azonban az is, hogy nemcsak üzemi egészségügy nem volt — egyéb sem volt. Szociális létesítmények sem voltak például. A termelés megindítása volt az első, a fő feladat. Talán az is jellemző, hogy először nem irodaházat építettek, ami pedig máshol előszokott fordulni... Tehát ha nem csináltak reprezentatív irodaházat, nem csináltak reprezentatív konyhát, bizonyos fokig megértethető, ha eddig az üzemi egészségügy nem került előtérbe. Ha fordítva lett volna, joggal háboroghatnánk: bezeg irodaházra telik, a melósok meg milyen körülmények között dolgoznak...

M. G.: Viszont az is igaz, hogy ez az üzem mégsem a semmiből alakult ki. Jóllehet szerény méretekben indult, mégis valahonnan idehoztak egy munkaszervezetet, de nem hozták vele együtt a már ott kialakult üzemegezésügyi szolgálót!

S. L.: De miért nem hozták? Mert ott sem volt!

M. G.: Nos, ez az igazi problémám!

S. L.: Jóllehet, késéssel indult Algyón az egészségügyi szolgálat, de elmondhatjuk, hogy most már nem nullán, hanem ugyanazon a szinten állunk, mint bármely régi iparág üzemegezésügyi el- látása. Sőt. A késést a vállalat — mondhatnám bőkezű — támogatásával sok-

kal nagyobb ütemben pótoljuk. Tessék megnézni például az úgynevezett fektetőket. Ott szobában tíz ágas fektetőnk van. Ha valaki a barakkban megbetegszik, nem maradhat a szálláson, hanem ide befektetjük. Állandó nővéri ellenőrzéssel és ellátással. Hat nővér hat plusz kettes beosztásban dolgozik, tehát vasárnap, ünnepnap is meg van oldva a betegellátás. Amikor például én odakerültem, már teljesen berendezett orvosi rendelő várt. Azt is elmondhatom, hogy a szegedi és hajdúszoboszlói KÖJÁL közreműködésével — sorra véve a lehetséges munkahelyi ártalmakat — kijelöltük azokat a munkahelyeket, ahol időszakos kötelező szűréseket kell végezni. Ennek az olajiparban úttörő jelentősége van. Úgy is mondhatnám, ez a tervezet és felmérés az olajipar egészségügyének az alapjaul is szolgálhat, alkalmazhatják máshol is az olajiparban, természetesen figyelembe véve a helyi adottságokat. Erre is mondom: lehet, hogy évekkel elmaradtunk más iparágakhoz képest, de ezt a távot most gyorsabban futjuk be. Sőt, mostanában megalakult a vállalati egészségügyi tanács, amelynek feladata a Nagyal- földi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat egri, hajdúszoboszlói, szolnoki, kardoskúti, szanki, szegedi üzemegezésügyi ellátásának összehangolása és az együttműködés megszervezése. Elsősorban az elsősegélynyújtás megszervezésében, a zafjártalommal kapcsolatos tennivalókban, a mozgásszervi betegségek megelőzésének, gyógyításának összehangolásában. Ezzel bizony sok más, „hagyományos” iparágat megelőztünk.

(Folytatjuk.)
Mocsár Gábor

Nagy jövő előtt a hazai ciroktermesztés

Nemzetközi jelentőségű téma az agrárszakemberek klubjának műsorán

Nem a tegnapi volt az első eset, amikor népgazdasági, ezzel összefüggésben nemzetközi jelentőségű téma szerepelt az agrárszakemberek szegedi klubjának vitaműsorán. Ezúttal dr. Faragó László, a Gabonatermesztési Kutató Intézet osztályvezetője A hazai szemescirok-hibridek termesztésének jelene és jövője címmel tartott vetített képi előadást. Bevezetőjében rövid áttekintést adott a hazai termesztés mintegy 200 éves múltjára.

nak, választ adott arra is, hogy miért nem tudta ez a növény mostanáig méltó helyet elfoglalni a hazai takarmánygazdálkodásban.

Az Egyesült Államokból az utóbbi évtizedekben Európába került himsteril alapanyagok felhasználása robbanásszerű változást hozott a problémák megoldásában. Az első európai szemescirok-hibridek hazánkban szület- tek meg, s 1971-ben rész- sülték hivatalos állami el- ismerésben. Ezek méltán keltettek nagy feltűnést nemzetközi agrártudományos körökben is. Jellemző, hogy a Francia Tudományos Akadémia is kérte, hogy az első európai hibrideket Franciaországban is jelentse be állami elismerésre a szegedi szerzők. A Hybar 242 és Hybar 456 elnevezésű két- vonalas cirokhibridekről van szó, amelyeket dr. Barabás Zoltán és munkatársai állítottak elő.

A tudományos siker értéke jellemző, hogy egy nemzetközi bizottság 1973. évi jelentése szerint a földön ma 300 millió ember fő tápláléka a cirok, beltartalmi táplálási értékeik az amerikai, és most már az új magyar hibrideknek is több vonatkozásban felülmúlják a ku-

koridát. Ugyanakkor olyan talajokon is magas termés- hozamokat biztosítanak, amelyeken a kukorica termesztése már nem gazdasá- gos. Könnyű homokon, vagy nehéz agyagon aránylag nagy sőtartalmú talajokon is jól fejlődnek. Elmondotta dr. Faragó László, hogy többek között a jászárokszállási Tancsics Tsz-ben 94 hektár- átlagában 70 mázsa száraz szemtermést értek el tavaly: 18 ezer forintot meghaladta a bruttó jövedelem hektáronként.

Minden jel arra mutat, hogy a következő években az össztermőterület el fogja érni hazánkban a 100 ezer hektárt. Nemcsak azért, mert sok a kukoricatermesztésre kevésbé alkalmas terület, hanem azért is, mert a rendelkezésre álló gépekkel a cirok minden munkája elvégezhető. Takarmányozási szempontból különösen a baromfityezés- tésben, -hizlalásban van nagy jövője, de igen jó jövedelmezőségi mutatók alakultak ki — alaptakarmány- ként felhasználva — a tej- termelésben, az itatásos bor- júnevelésben, a sertés- nyésztésben és a szarvasm- ha-hizlalásban is.

A jövő év augusztusában:

Országos mezőgazdasági és élelmiszeripari kiállítás

A kormány 1970-ben hozott határozata szerint az országos mezőgazdasági kiállításokat a tervidőszakokhoz igazodva ötvenként kell megrendezni. A határozat alapján a következő, a 68. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítást és

Vásárt 1975. augusztusában rendezik meg. Élelmiszer-gazdaságunk rangos eseményének előkészítésére alakult főbizottság kedden délután tartotta első ülését a MEM-ben. A bizottság megvitatta a kiállítás előkészületeivel kapcsolatos tájékoztatót.